

РЕШЕНИЕ

№ 7152

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6063** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалби на Б. Б. Ц., П. И. К. и Р. Г. Г., депозирани чрез адв. И., срещу Решение № Ж-450/2016 г. от 02. 06. 2022 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/, с което са обявени за основателни жалбите на М. П. М., С. П. Е., С. П. И., А. Г. А., П. Г. Г. и К. Ц. Р. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД /отм./ и на тримата жалбоподатели са наложени глоби.

В жалбите се излагат подробни аргументи за нищожност на оспорвания акт, както и за неговата незаконосъобразност, поради което се иска отмяната му.

В съдебното заседание жалбоподателите се представляват от адв. И., който поддържа жалбите и моли същите да бъдат уважени.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител оспорва жалбите и моли решението да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни - М. П. М., С. П. Е., С. П. И., А. Г. А., П. Г. Г. и К. Ц. жалбите ва Р. са редовно призовани, но не се явяват и не изразяват становище по жалбите.

Административен съд - София град, след като прецени събраните по делото

доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЗЛД е иницирано по жалби на заинтересованите страни М. М., С. Е., С. И., А. А., П. Г. и К. Р., подадени в периода 05. 10. 2016 г. - 07. 10. 2016 г., в които твърдят, че след направена справка в ЦИК са установили, че личните им данни – имена и единен граждански номер са включени в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на Инициативен комитет „ИК П. И. К.“ за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум на 06. 11. 2016 г. Лицата заявяват, че не са се подписвали в подкрепа на посочения ИК и не са давали съгласието си за използване на личните им данни в тази насока. Към жалбите са приложени заверени копия от съответните страници в подписката за регистриране на ИК, на които се съдържат личните данни на всяка заинтересована страна – име, ЕГН, постоянен адрес и подпис.

Комисията е постановила Решение № Ж-450#6/10. 11. 2017 г., с което е прието, че „ИК П. И. К.“ попада в понятието администратор на лични данни съгласно Директива 95/46 ЕС и поддържа регистър на личните данни по смисъла на ЗЗЛД. Целта на тази обработка е регистрацията на инициативния комитет в националния референдум на 06. 11. 2016 г. В изборните книжа изрично е предвидено, че обработването на личните данни на избирателите става от името и за целите на регистрацията на инициативния комитет. От изготвената за целите на административното производство почеркова експертиза е установено, че подписите на заинтересованите страни в подписката не са положени от лицата, от чиито имена е посочено. Същите са положени пред жалбоподателите, видно от имената им, под списъците. Следователно последните са обработвали личните им данни. По силата на фикцията в чл. 320, ал. 3 от ИК членът на инициативния комитет носи отговорност като администратор на лични данни, поради което жалбоподателите са отговорни за допуснатото обработване на личните данни на заинтересованите страни без тяхно съгласие. Прието е, че нарушението е неотстранимо, доколкото списъците са подадени в ЦИК и въз основа на тяхна последната се е произнесла, т.е. събирането, обработката и употребата на личните данни е завършена. Поради това е прието да се наложи санкция на виновните лица на минимума, предвиден в чл. 42, ал.1 от ЗЗЛД, който е завишен с 500 лв. само спрямо Р. Г., с оглед най-големия брой основателни жалби срещу обработката на лични данни, извършена от него.

Решение № Ж-450#6/10. 11. 2017 г. на Комисията е обжалвано в частта, в която са обявени за основателни жалбите на М. М., С. Е., С. И., А. А., П. Г. и К. Р., поради което на Р. Г. Г., Б. Б. Ц. и П. И. К. са наложени глоби за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

С Решение № 493/23. 01. 2019 г. по адм. дело № 8380/2018 г. по описа на Административен съд – София град са отхвърлени жалбите на Р. Г. Г., Б. Б. Ц. и П. И. К. срещу Решение № Ж-450#6/10. 11. 2017 г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, в която са обявени за основателни жалбите на М. М., С. Е., С. И., А. А., П. Г. и К. Р. и на тримата жалбоподатели са наложени глоби за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. В решението са развити мотиви, че не ИК, а неговите членове са правосубектни по ЗЗЛД и следва да носят административнонаказателна отговорност. Представянето на списъците в ЦИК за целите на регистрацията на ИК, представлявало обработване на лични данни от членовете на ИК, пред които са въведени данните и са

положени подписите, ирелевантно е дали са настъпили вредни последици, както и дали те са отстранени. Не са открити нарушения на административнопроизводствените правила, нарушението е описано точно – обработване на лични данни, без съгласие на лицето, чиито данни се използват. Съставът на съда е констатирал, че са посочени фактическите и правни основания за издаване на процесното решение – заключението на почеркова експертиза, че подписите не са положени от посочените лица – нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Направил е извод за съответствие на санкциите с извършените нарушения, като същите са правилно определени.

По касационни жалби на Р. Г. Г., Б. Б. Ц. и П. И. К. срещу Решение № 493/23. 01. 2019г. по адм. дело № 8380/2018 г. по описа на АССГ е постановено Решение № 12699/14. 10. 2020 г. по адм. дело № 4003/2019 г. по описа на ВАС на РБ, V-то отделение. Съставът на съда е приел, че АССГ е постановил неправилно решение с извода, че липсват нарушения на административно-производствените правила. Касационната инстанция е констатирала неизпълнение на правилата на чл. 34 от Правилника на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация /отм. 2019 г./, чл. 26 и чл. 35 от АПК – административният орган е длъжен да уведоми страните за образуваното производство, да им осигури право на участие в процеса и гарантира правото им на защита. Направен е извод, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че тримата жалбоподатели са валидно уведомени за инициираното административното производство като заинтересовани страни в него, с получаването на уведомлението за резултатите от почерковата експертиза и с даването на възможност да вземат становища с писма от 03. 07. 2018 г. По делото липсвали данни да е проведено заседание по чл. 38 от Правилника. Предвид констатираните нарушения, е отменено Решение № 493/23. 01. 2019 г. по адм. дело № 8380/2018 г. по описа на АССГ, както и Решение № Ж-450#6/10. 11. 2017 г. на КЗЛД, като е върната преписката за ново разглеждане на административния орган.

В проведено на 29. 09. 2021 г. заседание на КЗЛД е взето решение производството по жалба рег. № Ж-465/06. 10. 2016 г., подадена от М. П. М.; жалба с рег. № Ж-487/07. 10. 2016 г., подадена от С. П. Е.; жалба с рег. № Ж-507/07. 10. 2016 г., подадена от С. П. И.; жалба рег. № Ж- 500/07. 10. 2016 г., подадена от А. Г. А.; жалба рег. № Ж-546/10. 10. 2016 г., подадена от П. Г. Г. и жалба с рег. № Ж-450/05. 10. 2016 г., подадена от К. Ц. Р., да бъде прекратено по отношение на ИК, а като ответници по преписката са конституирани Р. Г. Г., Б. Б. Ц. и П. И. К.. Взето е решение за разглеждане на жалбите по същество в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 27. 11. 2021 г.

Изпратени са писмени уведомления до Б. Б. Ц., Р. Г. Г., П. И. К. за Решенията от заседанието на КЗЛД от 29. 09. 2021 г., на адресите по преписката, които са върнати като непотърсени, изпратени са и на имейл адресите на лицата, уведомени са чрез адв. И. – писмо с изх. № Ж-450/2016 г. #36/37/38/16. 11. 2021 г. /л. 141 – л. 149/. П. К. и Б. Ц. са уведомени по телефона за конституирането им като страни и за предстоящото откритото заседание, на което преписката да бъде разгледана по същество – Протокол № Ж-450#39/16/22. 11. 2021 г.; Протокол № Ж- 405#40/16/22. 11. 2021 г. /л. 139 - л. 140/. Р. Г. е уведомен лично по телефон, за което е изготвен Протокол № 450#41/16/22. 11. 2021 г. /л. 138/.

К. Р. е уведомена по телефон на 19. 11. 2021 г. за решенията по преписката от заседанието на Комисията, проведено на 29. 09. 2021 г., както и за насрочване на

открито заседание по същество на 24. 11. 2021 г., за което е изготвен Протокол с рег. № Ж-450#42/16/22. 11. 2021 г. /л. 124/. За уведомяването на М. М. по телефон е изготвен Протокол с рег. № Ж-465#11/16/22. 11. 2021 г. /л. 125/; на С. Е. - Протокол с рег. № Ж-487#10/16/22. 11. 2021 г. /л. 129/; на А. А. - Протокол с рег. № Ж-500#8/16/22. 11. 2021 г. /л. 130/; на П. Г. - Протокол с рег. № Ж-546#8/16/22. 11. 2021 г. /л. 131/.

Видно от Протокол № 48/24. 11. 2021 г. /л. 115 - л. 120/, е проведено открито заседание на Комисията с председател В. К., членове - Ц. Ц., М. М. и В. Ц., на което жалбоподателите не присъстват и не изпращат представител, ответниците се представляват от адв. Г. С.. Заседанието е отложено за запознаване с доказателствата, съдържащи се в преписката.

За пренасрочване на откритото заседание на КЗЛД на 09. 02. 2022 г. К. Р. е уведомена – с писмо с изх. № ППН–01/Ж450/2016 г. /л. 93 – л. 94/; М. М. е уведомена по телефон – протокол с изх. № 465#14/16//07. 02. 2022 г.; С. Е. е уведомена по електронната поща, за което е получено потвърждение /л. 103 – л. 106/; А. А. – с писмо /л. 107 – л. 108/; С. И. – писмено /л. 109 - 110/; П. Г. – по електронната поща с потвърждение /л. 111 – л. 114/.

На 09. 02. 2022 г. е било проведено заседание на Комисията с председател В. К., членове - Ц. Ц., М. М. и В. Ц., на което жалбоподателите не присъстват и не изпращат представител, ответниците се представляват от адв. М. У. - Протокол № 5/09. 02. 2022 г. /л. 78 – л. 84/. На въпрос на член на КЗЛД как е гарантирано изпълнението на задълженията на членове на инициативния комитет за удостоверяване на самоличността на лицата, които подписват подписката, процесуалният представител на ответниците твърди, че те нямат правомощие да изискват документ и да проверяват данните и самоличността на лицата, които подписват подписката; разчита се на проверка от ЦИК; като ответниците не следва да се наказват, позовавайки се на изтекла погасителна давност. По преписката е депозирано писмено становище /л. 89 – л. 91/.

С Решение № Ж-450/2016 г. от 02. 06. 2022 г. на КЗЛД са обявени за основателни жалбите на М. П. М., С. П. Е., С. П. И., А. Г. А., П. Г. Г. и К. Ц. Р. за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 - т. 7 от ЗЗЛД /отм./. На Б. Б. Ц. и П. И. К. са наложени глоби за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД /отм./ в размер на сумата от 10 000 /десет хиляди/ лева, а на Р. Г. Г. е наложена глоба в размер на 10 500 /десет хиляди и петстотин/ лева.

В мотивите на акта е прието, че не инициативният комитет, а членове му са администратори на лични данни и притежават правосубектност за целите на ЗЗЛД – арг. от чл. 320, ал. 3 от ИК, който гласи, че членът на инициативния комитет обработва и предоставя личните данни при спазване изискванията на ЗЗЛД и носи отговорност като администратор по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД /отм./. Нормативно установеното задължение, упражняването на правомощията, предоставени със закон и реализиране на законните интереси на администратора на личните данни, възниква само ако лицето, чиито имена, ЕГН, адрес и подпис фигурират в списъка, действително ги е положило. Когато те не изхождат от него, членът на инициативен комитет не може да си служи с тях, за да упражнява правомощия и реализира законните си интереси по регистрацията на инициативния комитет, т. е. да черпи права от неправомерното си поведение.

В Решението е посочено, че при регистрацията на инициативен комитет по чл. 320 във

с чл. 153, ал. 1 от ИК, списък с име, единен граждански номер и подпис на всяко лице, подкрепило съответната регистрация на инициативния комитет, се представя в ЦИК. Видно от Решение № 3627-НР/26. 09. 2016 г. на ЦИК, като приложение към Заявление за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 06. 11. 2016 г., представляван от П. И. К., е представен списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер, постоянен адрес и саморъчен подпис на не по-малко от 4 058 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на инициативния комитет, положен пред член на инициативния комитет. Установено е, че личните данни на М. М., С. Е., С. И., А. А., П. Г. и К. Р. присъстват на различни страници от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет, като на същата страница, на която се съдържат личните данни е поместена и декларация на един от жалбоподателите, с която удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред него. Направен е извод, че използването на личните данни от списъците за регистрация на инициативния комитет представлява обработването им от лицата, пред които тези подписи са положени.

В решението си Комисията е приела, че законът, възлагайки отговорност по удостоверяване подписите на лицата от списъка на член на инициативния комитет, възлага именно на него обработване на личните им данни и правомерното им използване. Липсата на право да удостовери съответните лица от списъка от страна на това лице обезсмисля нормативно установеното му задължение да потвърди тяхната самоличност и полагането на подписи пред него. Законът следва да бъде тълкуван логически, като при наличие на задължение за удостоверяване на подписите на лицата от списъка, се налага извод че отговорността на лицето, върху което е възложено това, включва и пълното идентифициране на същите и удостоверяване на предвидените лични данни, за целта на което чл. 320, ал. 3 от ИК приравнява лицето на администратор на лични данни. Обратното би противоречало както на буквата, така и на духа на закона и би създадо несигурност при обработването на лични данни и предпоставки за злоупотреба с тях в сфера, която засяга не само лицата, сезирали КЗЛД, а обществото като цяло, тъй като касае държавното управление и възможността гражданите да участват в него по волята си, без последната да бъде манипулирана чрез употреба на личните им данни, без тяхно знание и съгласие. Обоснован е извод, че административнонаказателната отговорност относно несъобразеното със ЗЗЛД /отм./ обработване на личните данни на жалбоподателите, без наличие на условие за допустимост на обработването /чл. 4, ал. 1, т. 1 - т. 7 от ЗЗЛД /отм./ следва да се понесе от лицата, в чийто патримониум законодателят е предвидил задължението за удостоверяване на положения собственооръчен подпис от физическите лица, подкрепящи регистрацията на политическия субект, който представляват.

Тъй като установеното нарушение е довършено с акта на извършването му и е неотстранимо, поради факта, че списъците по чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС са предадени в ЦИК и същата се е произнесла по искането на инициативния комитет да бъде допуснат до участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., КЗЛД приема, че даването на срок за отстраняване на нарушението е безпредметно. Последното е принудителна административна мярка, приложима в хипотеза, в която продължава извършването на нарушението или ако е отстранимо.

Задължително предписание на администратора на лични данни е приложимо в ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение и пропусъкът може да се санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение. Дори заличаване от списъците, предоставени в ЦИК, не би санирало извършеното нарушение, тъй като действията по събиране, организиране в списъци и употреба на личните данни без съгласие на лицата, за целите на посочената регистрация са довършени, а целта, за която са използвани личните данни в нарушение на закона, е постигната. Прието е, че единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява целесъобразна и ефективна, с оглед на защита на законовия обществен интерес. Освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие. Комисията, съобразявайки целта на наказанието, с оглед на необходимостта да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на лицата и предвид обстоятелството, че нарушението е първо за извършителите, е определила минимален размер на налаганото административно наказание „глоба“.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбите са подадени в срока по чл. 149 от АПК от легитимирани лица, имащи качеството на адресати на решението на КЗЛД и чиято правна сфера то засяга неблагоприятно, срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което са процесуално допустими.

Разгледани по същество, същите са неоснователни, поради следните съображения:

Решение № Ж-450/2016 г. от 02. 06. 2022 г. е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, в съответствие с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД. Съгласно на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД Комисията е независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на закона. Тази своя функция Комисията осъществява, упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10 от ЗЗЛД. Административният орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

В настоящия случай КЗЛД е сезирана с жалби от няколко физически лица с оплакването, че са нарушени правата им по ЗЗЛД, съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД. Органът се е произнесъл с решение, прието с мнозинството от гласовете на членовете в съответствие с изискванията на чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД. Не се констатират нарушения във формата и съдържанието на акта, които да го опорочават и обусловят отмяната му по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай правомощията на КЗЛД, след сезирането ѝ от физически лица за нарушение на правата им по ЗЗЛД, са уредени именно в чл. 38, ал. 2

от ЗЗЛД /отм./ /в редакцията съгласно изм. ДВ., бр. 39 от 20 май 2011 г./ във вр. с § 44, ал.1 ПР от ЗИД на ЗЗЛД, тъй като административното производство е започнало преди 25 май 2018 г. Съдебната практика е непротиворечива в становището, че КЗЛД има правомощието да ангажира административно-наказателна отговорност на лицата и да постановява решение, с което може да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на констатирано нарушение или да наложи административно наказание. В случая приложение намира разпоредбата на § 44, ал. 1 от ПР от ЗИД на ЗЗЛД, поради което правомощията на Комисията и процедурата се уреждат от редакцията на закона преди измененията с ДВ, бр. 17 от 2019 г. Ето защо са неоснователни възраженията в жалбите за незаконосъобразност на постановеното решение, като постановено на несъществуващо основание – чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във вр. с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД /отм./, както и възражението за незаконосъобразност поради осъществяване на производството по реда на АПК, вместо по правилата на ЗАНН.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения административен акт /чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146, т. 3 от АПК/. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са ги препятствали да го упражнят в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатират нарушения по смисъла на чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК. В изпълнение на задължителните указания на ВАС на РБ, до Б. Б. Ц., Р. Г. Г., П. И. К., П. Г. Г., М. П. М., С. П. Е., С. П. И., А. Г. А., П. Г. Г. и К. Ц. Р. са били изпратени уведомления и съобщения по имейл или са уведомени по телефон за възобновеното производство по преписката, за конституирането на тримата жалбоподатели и за проведените две заседания. На страните е било указано и им е предоставена възможност да се запознаят с документите по преписката, да депозират становища и допълнителни доказателства.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателите, че Комисията е постановила решението си при липса на изискуемите по закон ясни и непротиворечиви мотиви, без да се посочат дата и място на извършване на нарушението. Производството, в което е постановено оспореното решение, е проведено законосъобразно по реда на АПК и не намират приложение правилата на ЗАНН, в т.ч. и чл. 57, ал. 1 от този закон относно реквизитите на крайния акт, с който се произнася административният орган. В описаните в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити на административния акт не се съдържат дата и място на извършване на нарушението. В процесното решение е описано ясно и точно констатираното нарушение – обработване на лични данни от членове на инициативния комитет без съгласието на заинтересованите лица. КЗЛД правилно е приложила материалния закон и е мотивирала изводите си, като е постановила, че членовете на инициативния комитет носят отговорност и се

приравняват на администратори на лични данни по смисъла на ЗЗЛД съгласно разпоредбите на ЗПУГДВМС и чл. 320, ал. 3 от ИК.

По силата на чл. 320, ал. 2 /в ред. преди доп. ДВ. бр.17/2019 г./ във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС, лицата, подкрепящи участието на инициативните комитети в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, посочват имената и единния граждански номер и полагат подписа си в списъците пред член на инициативния комитет, който удостоверява посочените факти, като саморъчно се подписва под съответната страница от списъка. Членът на инициативния комитет обработва и предоставя личните данни при спазване изискванията на ЗЗЛД и носи отговорност като администратор по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД /отм./. Списъкът се предава на Централната избирателна комисия заедно с документите за регистрацията на инициативния комитет.

В случая обработването на личните данни се изразява в използването на списъците с лични данни на заинтересованите лица за целите на регистрацията на инициативния комитет, без да съществува което и да е от условията за допустимост на обработването /чл. 4, ал. 1, т. 1 - 7 от ЗЗЛД /отм./. В решението на административния орган подробно е изложено и аргументирано какво е дължимото поведение, респективно в какво се изразява нарушението от страна на жалбоподателите – „Законът, възлагайки отговорност по удостоверяване на подписите на положилите в списъка лица върху конкретно определено лице от инициативния комитет, възлага именно на него удостоверяването на личните им данни и правомерното им използване“. Тези изводи напълно се споделят от настоящия съдебен състав, поради което правилно в оспорвания административен акт е прието, че всеки един от жалбоподателите Б. Б. Ц., П. И. К. и Р. Г. Г. е извършил нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД /отм./.

С обжалваното решение на жалбоподателите законосъобразно са наложени глоби за констатираното нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД /отм./. Административният акт съдържа обосновка на размера на наложеното наказание, неговия вид, както и наличието на смекчаващи и оттегчаващи обстоятелства. Направен е извод, че с оглед на характера на засегнатите обществени отношения, извършените нарушения не могат да бъдат квалифицирани като маловажни предвид високата им обществена опасност. На Б. Б. Ц. и П. И. К. е наложена санкция в минималния размер от 10 000 лева, съгласно чл. 42 от ЗЗЛД /изм. ДВ. бр. 17/2019 г./. Санкцията на Р. Г. Г. е завишена на 10 500 лева, предвид по-големия брой жалби, приети за основателни срещу извършената от него незаконна обработка на лични данни.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателите за изтекла абсолютна погасителна давност по чл. 81, ал. 3 от НК във вр. с чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Посочените норми не намират приложение в настоящия случай, поради наличието на специални правила, които дерогират общия текст на ЗАНН – чл. 38 от ЗЗЛД, както и § 44, ал. 1 и ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗЗЛД, съгласно които образуваните до 25. 05. 2018 г. производства се довършват по стария ред; срокът за сезиране на Комисията по чл. 38 от ЗЗЛД е една година от узнаване

на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му /в този смисъл е Решение № 1962/16. 02. 2021 г. по адм. дело № 11405/2020 г. по описа на ВАС/. Производството пред Комисията протича по реда и условията на АПК и изцяло неотнормирани са разпоредбите на ЗАНН.

Предвид изложеното оспореното решение представлява законосъобразен административен акт на всички изследвани основания по чл. 146 от АПК и жалбите срещу него следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода на спора и заявеното искане, на процесуалния представител на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, съгласно чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК
Административен съд - София град, Второ отделение, 22 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Р. Г. Г., Б. Б. Ц. и П. И. К. срещу Решение № Ж-450/2016 г. от 02. 06. 2022 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Р. Г. Г., Б. Б. Ц. и П. И. К. да заплатят на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 /сто/, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: